

Osvětim – Suchdol

(70 let)

Vzpomíná B. Sommerová.

(Zpracoval B. Sommer, 27. leden 2015)

Dnes je tomu již 70 let, kdy byla osvobozena Osvětim, velký vyhlazovací koncentrační tábor v Polsku. Nebyli však ještě osvobozeni všichni vězňové.

Tehdy Suchdoláci na svých „krystalkách“, za nočním zatemněním, se sluchátky u uší, poslouchali Londýn, který s typickou znělkou opakovaných úderů gongu „Volá Londýn“ podával informace, jak se stahuje smyčka na krku fašistické říše zla.

V současné době se připomíná 70. výročí osvobození hrůzného vyhlazovacího tábora. Krátce předtím, byli použitelní vězni z táborů na východě transportováni do jiných lokalit. Spotřeba vězňů v různých válečných výrobách v říši byla značná...

Relativně funkční železniční tratě na území Čech často sloužily transportům. Transporty vězňů však zajisté nepatřily mezi ty „ostře sledované vlaky“, transportující vojenský materiál. Na pražských nádražích se transporty s lidským materiálem mohly někdy ocitnout i na některé z vedlejších kolejí. Pokud však vlak s vagony „dobyččáky“, naplněný kostřičkami potaženými kůží nebyl zas tak ostře sledován, kdo mohl, zmizel v temných zákoutích železniční periferie. Neměli co ztratit, když někteří již ztratili i to poslední, co měli. Kam dál? Hnány pudem sebezáchovy, 4 polské dívky směřovaly na venkov.

Temná noc, dům o samotě, škvírou v zatemnění vidět světlo ve světlici. Dobří lidé? Zkouška odvahy, pokolikáté již?... „Pojďte dál...“ Spálení šatů, koupel v teplé vodě v prádelně, léčivé bylinky. Peřiny, po jaké době? Dny spánku, dny zotavení. Přežití, osvobození.

Po letech paní Lodža Kwiatkowska, která přežila Osvětim, nikdy nezapomene na Suchdol a vždy říká: „Nebýt vás, nepřežila bych.“

Lodža Kwiatkowska

(Foto: Jacek Staroň, manžel vnučky, Suchdol 2007)

Bydlí v polských Niegowonicích v Katowickém wojvodství. Z její původní rodiny zbyla ona, maminka a dvě sestry. Založila však novou rodinu, má jednoho syna Staška, 3 vnoučata a 5 pravnoučat. Jsou k dispozici její sepsané paměti, popisující celý její příběh.

Paní Lodža a její syn Stašek nám kdysi věnovali jednu kopii Lodžiných pamětí na odboj: **"Trnitá cesta čísla 83058."** Převážná část podrobně popisuje hrůzy po zatčení za pomoc partyzánům, odkud pochází její krycí jméno „Srna“, a dále hrůzné věznění v Osvětimi. (Mimochodem, taktéž velmi cenný, podrobný a naprosto autentický text.) Z těchto pamětí pochází dále uvedená kapitola **"Praha - vysvobození"**, kde je popis pobytu v Suchdole. Kopie původního polského textu, titulní strana a poslední kapitola, viz. odkaz „Ciernista droga Nr 83058“.

Takto popisuje paní Lodža svůj pobyt v Suchdole:

Odkaz, polský text: „Ciernista droga Nr. 83058“.

Odkaz, český překlad: „Trnitá cesta čísla 83058“, přeložil B. Sommer.